

Lisica zdravnica.

(Basen, iz Ruskega preložil A. R.)

Živéla sta mož in žena. Môžu iz rok uide grah in zletí pod tlák. Grah stvorí kál ter skóraj vzraste do stropa. Starec vzame sekiro, podere streho ter izseka v stropu skvóžnjo (luknjo). Grahovo steblo raste, raste, ter priraste do neba. — Kako bi li mogel mož pogledati mu na vrh, kako natrgati sebi in ženi stročja? Misli ter zleze na grahovo steblo. Leze, leze, prileze do neba, ter izséksi na nebu skvóžnjo, zleze v nebo. Čudno gleda: tam stojí vino, cvrtje, povitice in lonec kaše. Mož se najé, napije in leže spat. Naspí se ter potem zleze spet na zemljo in reče ženi: „starúha, oj starúha, kakšno življenje živé v nebesih! Vino, cvrtje, povitice ter na vrh še lonec kaše!“ „Kako bi li mogla jaz tja priti, dédec?“ „Sédi v meh in jaz te ponese.“ Starka zléze v meh. Mož prime meh sè zobmi in pleza v nebo. Leze, leze, leze, a starki se jame tožiti v mehu, in zato povpraša: „...ali je še daleč, dédec?“ „Daleč je še, starka!“ Zopet pleza, pleza, pleza. „Ali je še daleč, dédec?“ „Na polu poti sva!“ Starka uže tretjič povpraša: „dédec, ali bodeva skóraj?“ „Bodeva hitro tam,“ hoče reči mož, a tedaj zdrsne meh izmej zób in žena zletí v mehu na zémlio ter se vsa pobije. Mož se doli spustí po grahovem steblu, pobere meh, pogleda vanj, a v mehu žena mrtva.

Mož od doma otide in gorko plače. Sreča ga lisica ter ogovori: „mož! kaj plačete?“ „Kako bi ne plakal? Žena se mi je ubila.“ „Moléfte! Jaz jo oživím.“ K nogam jej pade, rekoč: „stvóri mi to! Kolikor bode treba, plačam.“ „Dobro zakuri pod banjo, prinesi mešiček moke, lonec masla in starko, a sam stópi pred duri ter ne glej mi v banjo!“ — Mož zakuri pod banjo, prinese, česar je treba, in stópi pred duri. Lisica ide v banjo, zapre duri ter začne starki umivati kostí; a ne umiva, nego samo gloda jih. Starec povpraša: „kako je?“ „Uže se premika,“ reče lisica, glodáje ženo. Potem pobere kostí, zloží v kot in se zaklada z moko. Mož čaka, čaka, a potlej vpraša: „kako je uže, strijna?“ „Uže sedí“ odgovori lisica, a sama se mastí z maslom. Ko lisica vse pospravi, reče: „zdaj odpri duri na stežáj.“ Mož odpre, a lisica puhne iz banje ter zbeží domóv. Starec vnide ter vidí same oglodane kostí pod klopjo, a moko in maslo pojédeno. Možíček ostane potem sam sameat.

Otročja velikonočnica.

Aleluja, otročiči!

Vsak prepevaj zdaj vesel;
Jezusa nij mej mrličí,
Vstal je, pèkla nas otél.

Kakor nékdaj otročiče

On je rad blagoslovil,
Táko tudi zdaj nas kličé,
Da bi vsak za njím sledil.

Dajte malim priti k meni!

Zópet vse nas vabi zdaj;
Čisti so, nepokaženi,
Tákih je nebéski ráj.

Príhitimo pod zastávo

K božjemu učitelju;
Pojmo alelujo, slavo
Detskemu ljubitelju.

Aleluja! blagosloslovi
Nas, o Jezus! prósimo,
Da goréči v dobi novi
Tebi zvésto slúžimo!